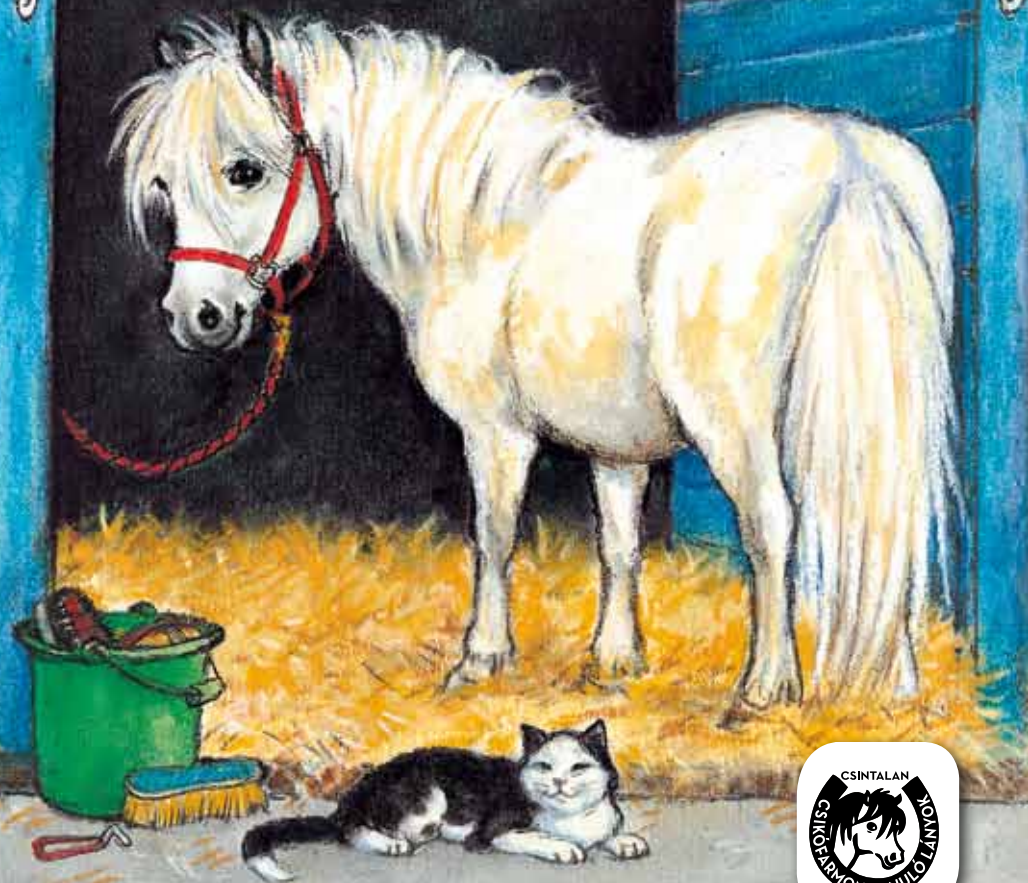
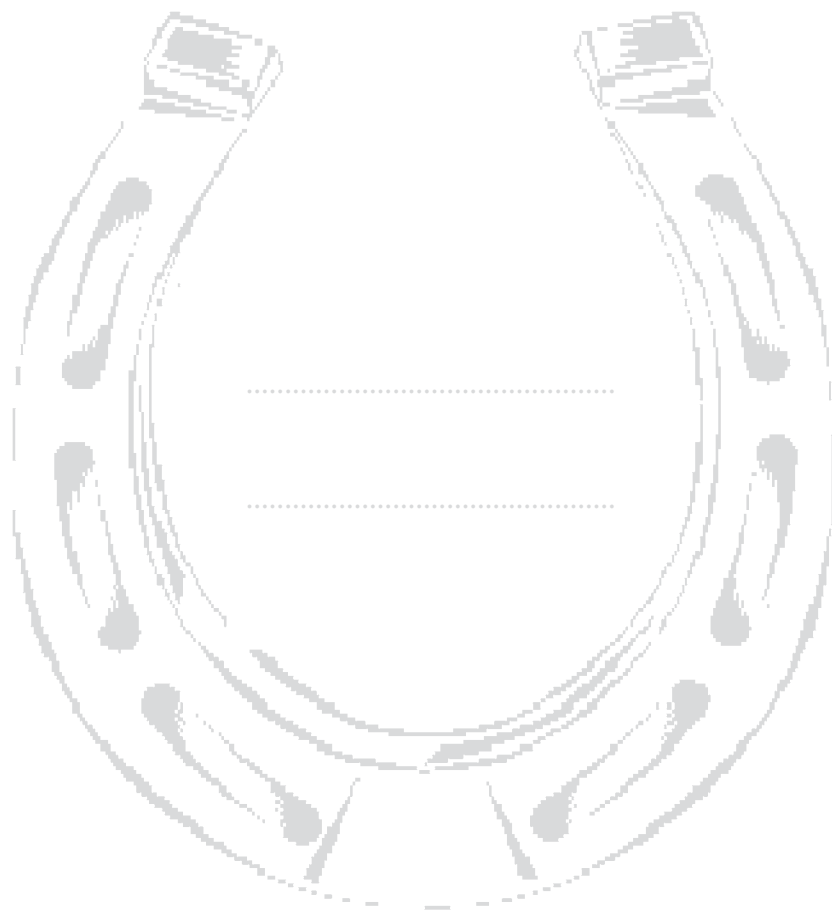

Lin Hallberg & Margareta Nordqvist

Kedvencünk, Szigge

Ennek a könyvnek a gazdája:

Lin Hallberg
& Margareta Nordqvist

Kedvencünk,
Szigge

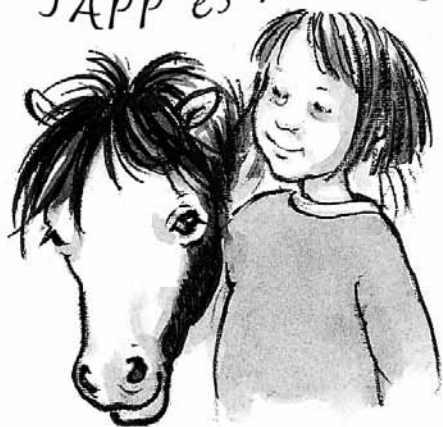

 Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2009

ELINA és SZIGGÉ

JAPP és ÁGNES

SZAM és MATILDA

HANNA és MOLLY

Elina

Elina most kezdi a második osztályt. Ma van a névsorolvasás. Különösen izgatott, mert a tanító néni, aki elsőben tanította őket, ma elköszönt tőlük. Ez szomorú. De azért jó is, mivel hamarosan kisbabája lesz.

Az új tanító néni elmondja, hogy őt Annának hívják. Ezt követően a gyerekek is bemutatkoznak, és mesélnek egy kicsit magukról. Persze, csak ha van kedvük hozzá. A tanító néni barátságosan Elina felé bólint, amikor a kislány kerül sorra.

– Az én nevem Elina, és csütörtökön kezdek lovagolni. – A szavak örömmujjongásként buknak ki Elinából. Azzal sem törődik, hogy a fiúk pfújolnak. Nem baj, tudja csak meg az egész világ, hogy ő lovagolni fog.

– De izgalmas! – véli a tanító néni.

– Hanna, Matilda meg Ágnes is most kezd majd lovagolni. – Elina a lovas barátnőire mutat az osztályban.

– A lovak aranyosak – mondja a tanító néni.

Elina úgy dönt, szeretni fogja a tanító nénit.

A lovaglás most fontosabb számára, mint az iskolakezdés. Még az új tanító néninél is izgalmasabb. Ez az első dolog, ami Elinának eszébe jut, amikor reggel felébred. És este, elalvás előtt is mindig erre gondol.

– Csak aztán nehogy csalódás érjen! – sóhajt az anyukája kissé aggodalmasan. – Hiszen nem is olyan könnyű a lovakkal bánni.

Elina azonban tudja, hogy ő összetartozik azokkal a négylábú állatokkal. Egészen azóta, mióta először megpillantotta a pónilovakat a gazdaságban. Egy karámban legelésztek pont az út mellett, amikor anya és Elina arra hajtott egy nap. Elina, aki addigra majdnem elaludt, hirtelen felugrott, és az orrát az ablakhoz nyomta, miközben azt kiáltotta:

– Anyu, anyu, nézd!

– Shetlandi pónik – mondta anya, mintha az lenne a legtermészetesebb a világon, hogy azok

az aranyos kis lovak ott sétálgatnak nem messze tőlük.

- Állj meg! - kiáltotta Elina.

Anya csak nevetett, de azért úgy tett, ahogy Elina kérte, és megállította az autót.

- Meg akarom simogatni őket! - kiáltotta Elina.

- Azt hiszem, ez most nem megy - vetette ellen
anya. - Nem mehetsz be csak úgy egy karámba,
ahol idegen lovak legelésznek.

- Lehet rajtuk lovagolni? - Elina még mindig
az ablakhoz szorította az orrát.

- Szeretnél? - Anya hátranézett Elinára, aki
komolyan bólintott. Elina semmit sem szeretett
volna jobban.

Aztán anya és Elina felhajtott a gazdaságba, és megkeresték a nénit, a kis lovak gazdáját.

Elina anya háta mögött bújt meg, mialatt a néni a shetlandi pónikról beszélt, meg arról, mi történik, amikor valaki a lovasiskolájába jár, hogy megtanuljon lovagolni.

– A lovasklub neve Csintalan. – A néni Elinához fordult, és mosolygott. – A kis lovak nagyon csintalanok tudnak ám lenni néha! Ugye, nem baj?

– Nem – rázta a fejét Elina.

– Ez a név valójában a Csikófarmon Tanuló Lányok kifejezés rövidítése – nevetett a néni. – Most éppen tele vagyunk, de feliratkozhat, ha akarsz.

– Szeretnél feliratkozni? – Anya megbökte egy kicsit Elinát, hogy válaszoljon.

- Szeretnék - mondta Elina, és szégyenlősen a nénire sandított, aki felírta a nevét és a telefonszámát arra a nagy táblára, ami az istállóajtón függött.

Mindez egy évvel ezelőtt történt. Hogy várta akkoriban, hogy végre bekerülhessen!

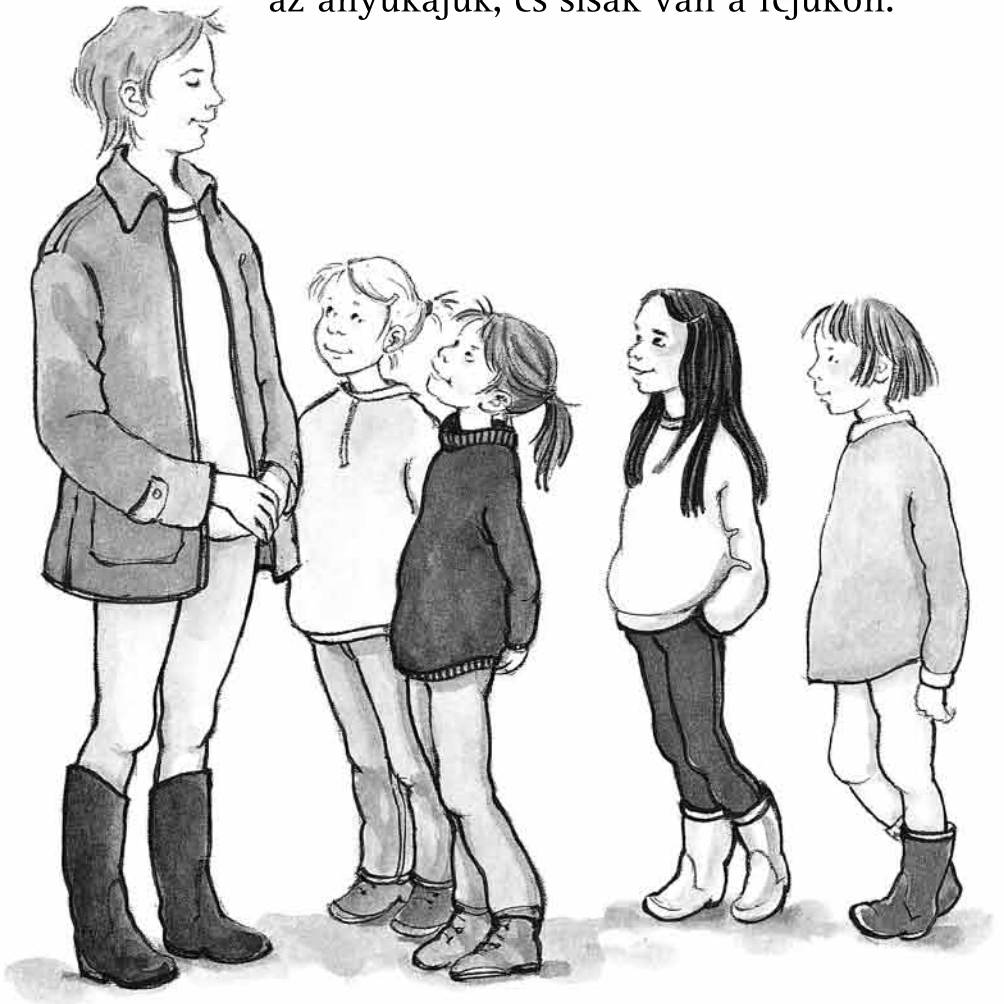
Elina most erősen szorítja anya kezét, amikor belépnek az istállóba. Ő, aki egyébként mindig fecseg, most egy szót sem szól.

Több lány is éppen az ajtó előtt várakozik. Elina megpillantja a sarkon túl álldogáló lovakat. Így közelebről egész nagynak tűnnek.

- Úgy látom, mindenki eljött.

Az oktató mosolyog. Elmondja, hogy nyolc gyerek jár a csoportba. Négy kezdő és négy nagylány, akik már egy kicsit gyakorlottabbak.

Elina óvatosan a nagylányokra sandít. Nincs itt az anyukájuk, és sisak van a fejükön.

- A nevem Ingela - mutatkozik be az oktató.
- Ezek az én lovaim, és én leszek veletek ezalatt a három óra alatt csütörtökönként. Ha akarjátok, megtanítalak benneteket mindarra, amit a lovakról tudok, de az egy kis időbe fog telni.

Amikor Ingela az utolsó szavakat kiejti, a nagylányok kuncogni kezdenek.

- Úgy száz évbe – szólal meg az egyik.
- Annyit azért nem tudok. – Most Ingela is elneveti magát.

Ingela azt mondja, itt az ideje, hogy az anyukák hazamenjenek, hogy ők elkezdhesék az órát. Elina igyekszik mindig Hanna, Matilda és Ágnes közelében maradni.

- Nemsokára bemutatjuk nektek a lovakat – fordul Ingela a kislányokhoz. – Előbb azonban szeretnék körbevezetni benneteket. Hogy tudjátok, mit hol találtok.

Ahelyett, hogy balra mennének a pónilovakhoz, először keresztülsétálnak egy ajtón, és lemennek egy kis lépcsősoron.

- Ezen az úton ne menjetek a lovakkal! – tréfál Ingela. – Lépcsőjárásban még nem elég jártasak.

- Szam azt is tud – szól az egyik nagylány.

– Szam mindent tud, amit nem szabad – sóhajt fel Ingela gondterhelten, de amikor meghallja a nagylányok kuncogását, végül ő is elneveti magát.

– Nemsokára rájöttök, mire gondolunk – magyarázza Ingela a kislányoknak. – Szam a világ talán legcsintalanabb pónija.

Jobbra, a lépcső alatt egy ajtót pillantanak meg. Ingela kinyitja, és egy icipici szobát mutat nekik, amit nyeregkamrának nevez.

– Itt van az összes nyereg meg kantár, amit lovagláskor használunk.

Ingela elmondja még, hogy uzsonnázni is a nyeregkamrában fognak.

– A lovak a boxokban laknak, fent a nagy istállóban. – Ingela arrafelé mutat. – Itt lent, a nyeregkamrán kívül egy éléskamra és néhány box található, ahol a lovak akkor tartózkodnak, ha megbetegednek.

Ingela kinyitja az egyik box ajtaját, hogy a lányok bekukkanthassanak. Elina úgy véli, hogy a lovak lakóhelye egészen otthonos azzal a száraz fűből készült vastag szőnyeggel kibélelve.

– Ezt a sárga növény szárát szalmának hívják – magyarázza Ingela.

– Drága Ingela! – unszolják az oktatót a nagylányok, akik a nagy istállóba vezető lépcsőn állnak. – Nem kezdhetnénk el végre a loápolást?

– Rendben van, de először be kell mutatni az új gyerekeket a lovaknak.

Ingela csak nevet a nagylányokon, akik sóhajtván odébbmennek.

– Már annyira vártuk, hogy találkozhatunk velük – nyöszörög az egyik lány.

– Mit szóltok hozzá? – kérdezi Ingela, miközben Elina, Hanna, Matilda és Ágnes felé fordul.
– Szeretnétek megismerkedni a lovakkal?

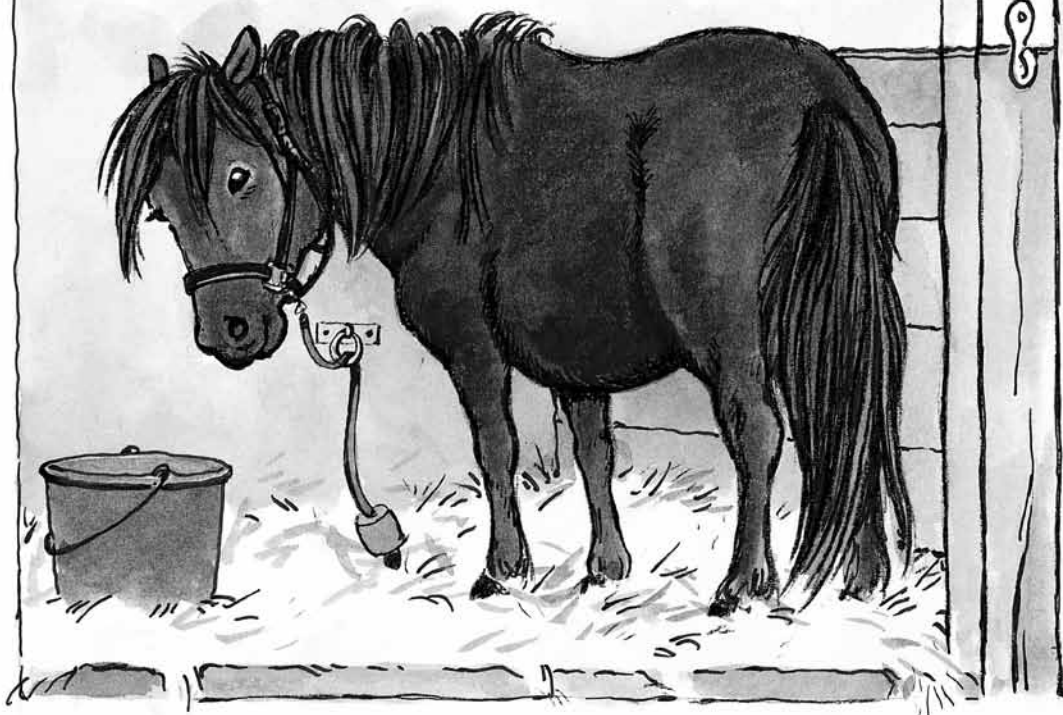
Ingela megáll, kissé távolabb, az első ló mögött.

- Ez itt Nanou - Ingela egy fekete pónira mutat.

- Nanou egy kanca. Tudjátok, mi az?

- Nőstény ló, vagyis lány - válaszolják a nagylányok kórusban.

- Nanou mellett Molly áll. Ő is kanca. Molly kedveli az összes lovat, de Nanou csak Mollyt szereti. Ezért mindig csak Mollyt állítjuk Nanou mellé.

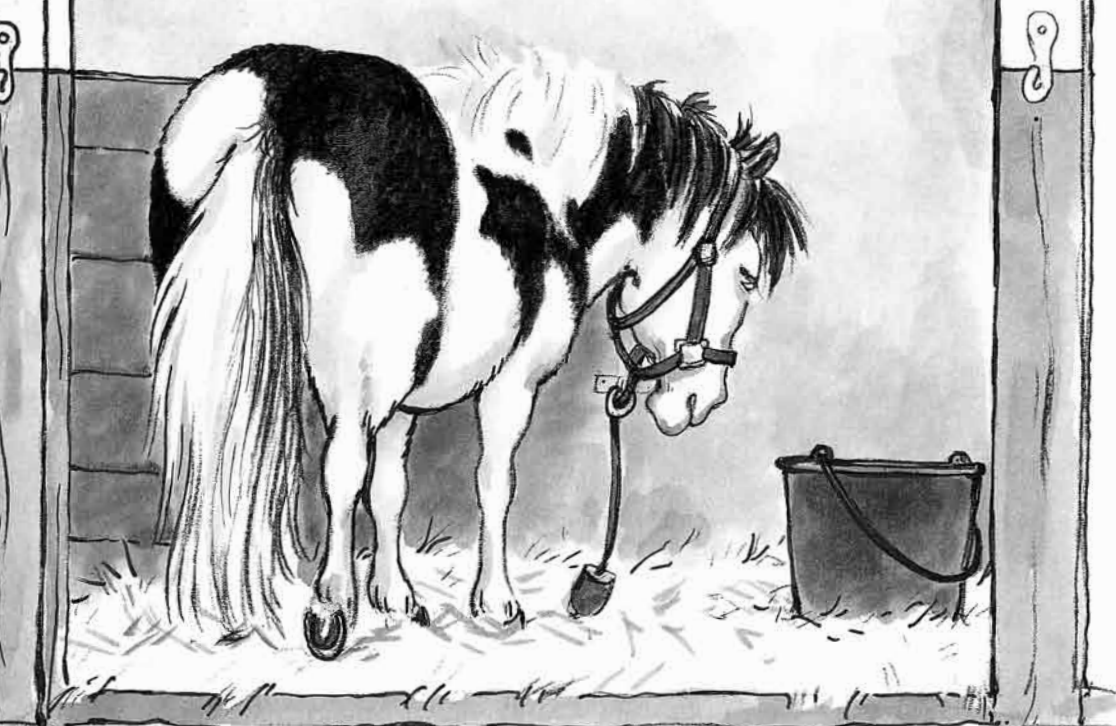
Továbbmennek a boxok mentén. Minden ló háttal áll nekik. Elina azt sem tudja, hova kapja a fejét.

- Ez itt Japp. Ő olyan, mint Szundi a Hófehérke és a hét törpében. Lassú, de nagyon kedves.

Japp lógatja a fejét. Fekete és fehér foltok váltakoznak a testén. Ingela elmagyarázza, hogy Japp színét tarkának hívják. Japp nem reagál, amikor Ingela megsimogatja a farát.

– Ide nézz!

Ingela odahúzza a hozzá legközelebb álló Elinát Japp fejéhez.

– Láttad az alsó ajkát?

Elina megtapintja az ujjával Japp alsó ajkának belső oldalát. Ernyedten lelóg, és irtó murisan néz ki.

– Ez jellemző Jappra! – kacagnak a nagylányok.

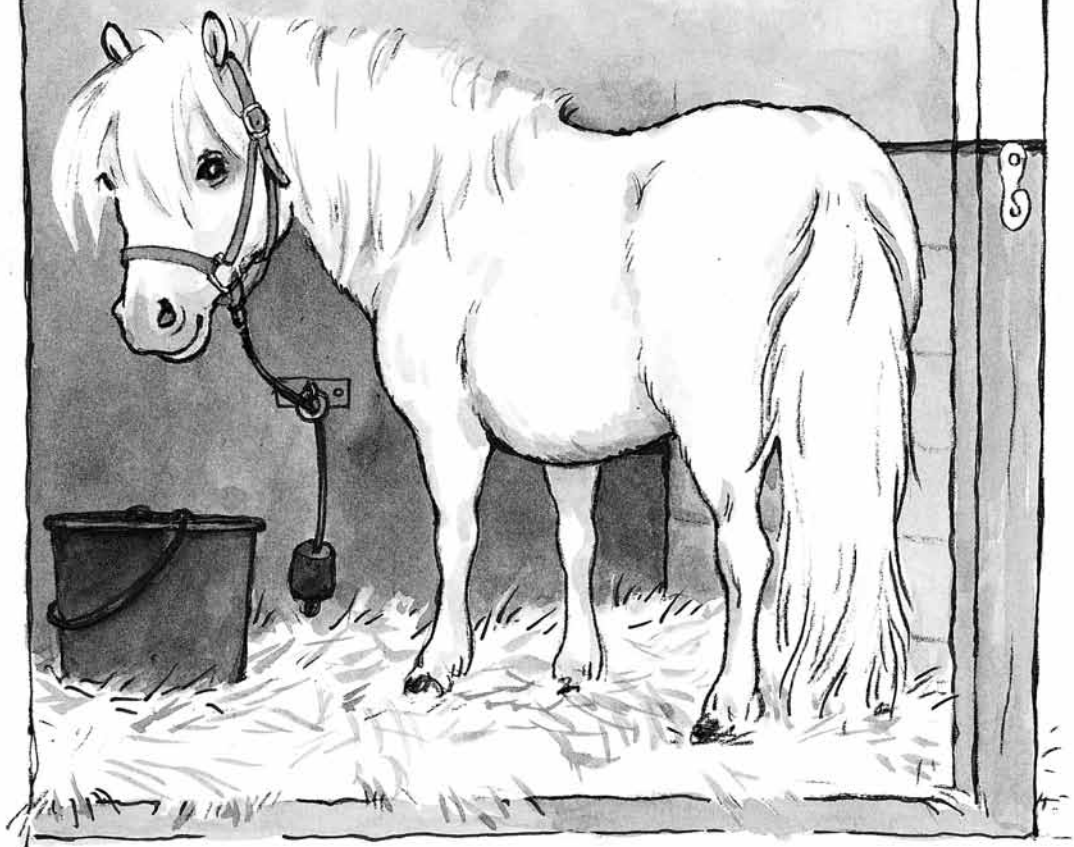
– A lovak gyakran tesznek így, amikor állva alszanak – mondja Ingela, és odafordul Elinához és a többiekhez.

– Minden lónak megvan a maga kis furcsasága. Nemsokára ti is felfedezitek majd. Úgy különböznek egymástól, mint a nappal az éjszaktól.

Japp mellett egy fehér póni áll. Elina le sem veszi róla a szemét. Valahonnan a távolból meghallja, hogy a kis lovat Sziggének szólítják.

A póni feléjük fordítja a fejét. Amikor Ingela beszél, billegeti a fülét. Ez a legédesebb ló, amit Elina valaha is látott!

Matilda kénytelen megfogni Elina karját és magával húzni, hogy az utolsó lovat is megnézhessék.

– Hoppá! – mondja Ingela tréfálkozva, amikor meglátja, hogy Elina nem tud betelni Szigge látványával.

– Úgy tűnik, hogy a Szigge-betegség komoly esete forog itt fenn.

– Kezdetben mindenki szereti Sziggét – állítják a nagylányok.

– Bár ez hamar elmúlik, amikor Szigge makrancoskodni kezd, ha lovagolni akartok rajta – teszi hozzá Ingela. – Igaz?

– Rám ez nem vonatkozik – mondja az egyik nagylány, és Elinára vigyorog. Jozefinnek hívják. Most előremegy, és átkarolja Szigge nyakát.

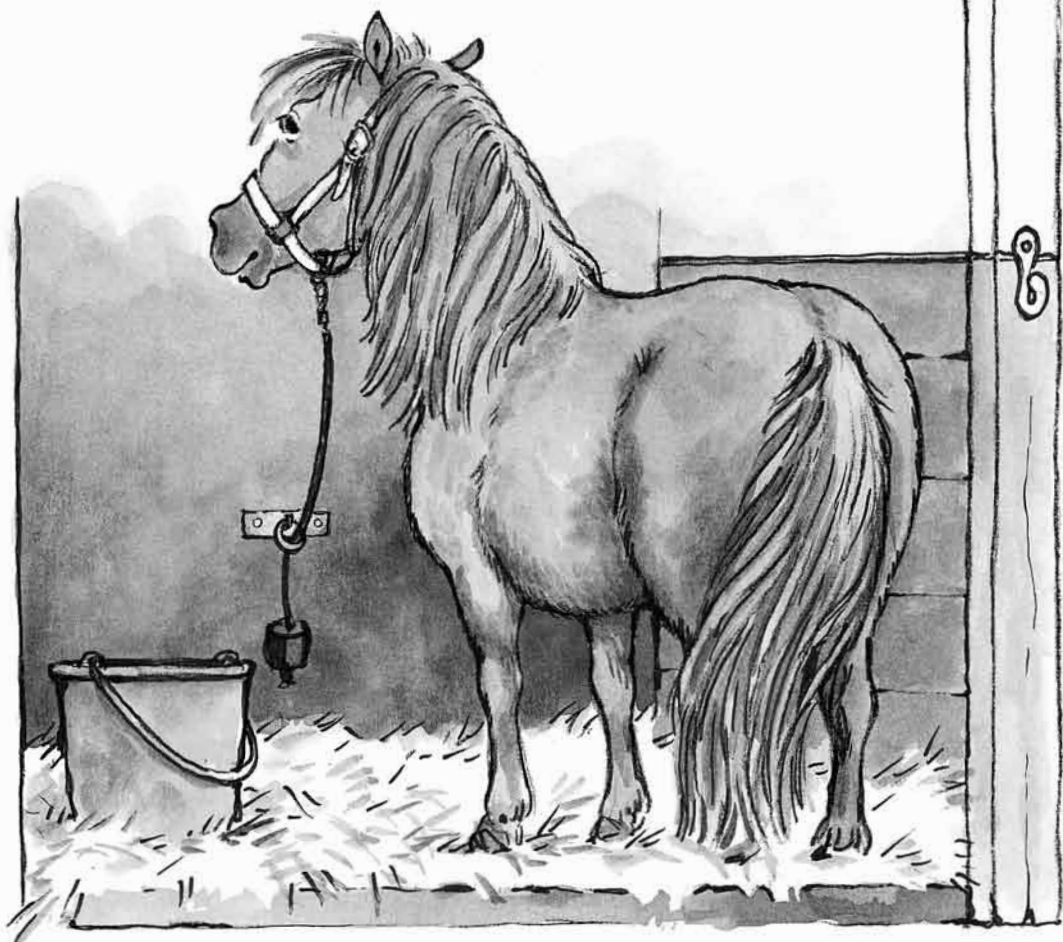
– Egy kicsit kelekótya és ideges – jelenti ki a lány. – De akkor is ő a legjobb.

Végül odaérnek Szamhoz, a csintalan lóhoz. Ő Szigge fivére. Elina most hallja először, hogy

Szam és Szigge testvérek. Szam barna, és kisebb, mint Szigge.

– Szam nemcsak a leghuncutabb – szól Ingela.
– Ő egyben a lovak vezére is. Az ember nem is hinné, amikor itt látja az istállóban. Hiszen olyan kicsi! De kint a karámban nincs, aki piszkálni merné, azt biztos állíthatom.

Amikor Elina otthon elmeséli, hogy mi történt délután a lovasiskolában, minden egyszerre tör elő belőle.

Anyának, apának és a kishúgának, Linneának, mindent meg kell tudnia. A lovak nevét, hogy hogy néznek ki, mesél nekik az istállóról és a nyeregkamráról is.

– Volt uzsi, meg elméleti oktatás is – meséli Elina. – Ingela pónilovai a Shetland-szigetéről származnak. Legalábbis az őseik.

– A faj onnan ered – magyarázza anya.

– Azelőtt lent dolgoztak a bányában.

Elinának könnyel telik meg a szeme, amikor eszébe jut, mit mesélt Ingela.

– Amikor lementek a bányába, soha többé nem jöhettek fel. Ott lent megvakultak, mert olyan sötét volt. Szíggének az nem tetszene!

– Szigge?

– Jozefinnel együtt ápoltam Sziggét.

Elina lángoló arccal néz anyára és apára. Szőke copfjai himbálóznak a levegőben, miközben hevesen bólogat.

– Ő a világon a legédesebb! Ő a kedvenc lo-
vam!

Végre eljött az idő!

Elina és a barátnői lovagolni kezhetnek a CSINTALAN Lovasklubban, amit Ingela, a világ legjobb lovasoktatója vezet.

Itt találkozik Elina Sziggével, a legédesebb kis shetlandi pónival, akit valaha látott.

Egyik nap azonban, amikor Elina megérkezik az istállóba, Szigge beteg és fáj a lába.

Mi történt?

Olvasd el a többi könyvet is Sziggéről és a barátairól a CSINTALAN klubban!

Sajtóvisszhang a CSINTALAN-sorozatról:

„Milyen csodálatos könyvek!” NORRTELJE TIDNING

„A legjobb lovas történet gyerekeknek.” BTJ-FÜZET

1 799 Ft

ISBN 978 963 245 169 5

9 789632 451695

Könyvmolyképző Kiadó